

občutja, ki se med tekom dogajajo, imajo za vsakega izmed nas svojski pomen. Gibanje, še posebej pa tek, je zdravilo v mnogih situacijah. Doživljamo ga kot sredstvo kvalitetnega preživljanja prostega časa, izboljšanja zdravstvenega stanja, izboljšanja samopodobe, preprečevanja stresa ... Še posebej v tem trdem času pandemije občutimo zdravilno moč gibanja. Kako zelo si že želimo vzklika: »**Veselite se, zmagali smo!**« Za zmago nad Covidom 19, ta napoved še ni jasna, je pa toliko jasnejša napoved zmage adventnega časa. Ravno tako nas vabi, da bi se veselili ob rojstvu Odrešenika. To ni sporočilo o vojaškem uspehu ali športnih zmagah. Sporočilo druge adventne nedelje nas po preroku Baruhu skuša ozdraviti duhovne lenobe pa tudi nadležne depresije. Ljudje se v čakanju najpogosteje zatečemo k sanjarjenju, da bo nekaj od nekod čudežno priletelo ali pa pestujemo svojo bolečino. Nam pa Božja beseda naroča: »*Sleci, Jeruzalem, obleko svoje žalosti in bede, in za vekomaj obleci lepoto veličastva, ki je od Boga!* (Bar 5,1) Gospod pričakuje od nas ne samo duhovni, ampak tudi telesni napor, da nekaj naredimo, da bomo prinašalci veselega sporočila, ki ga je naš čas še posebej potreben. Če prisluhnemo, kako se je k temu delu spravi prerok Janez, potem nam res ne sme biti vseeno, ne glede v katerem življenjskem obdobju smo. Bodimo tudi mi »*glas vpijočega v puščavi*«. »*Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje.*« (Lk 3,4b-6)

Hvaležen sem in čutim z vsemi, ki vas je življenje preizkusilo s trpljenjem, boleznijo, invalidnostjo, takšno ali drugačno nemočjo. Vedno znova sem presečen, ko se srečujem z ljudmi, ki bi, po mojih občutkih, opravičeno tožili nad težo življenja, a ravno od njih prejmem toliko žara in navdušenja, saj so resnično kot svetloba na obzorju. RM

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>2. ADVENTNA NEDELJA, 5.12.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Franc, Angela, sin Franc GUČEK in družina KRIČAJ + Alojz SLAPŠAK, 1. obl.</p> <p>10.30: + Angela, 7. obl., in Izidor BELEJ</p>
<p>PONEDELJEK, 6.12., sv. Nikolaj (Miklavž), škof</p> <p>7.30: + Anika VODIŠEK + Peter KLINAR + Dara FILIPŠEK</p>
<p>TOREK, 7.12., sv. Ambrozij (Ambrož), škof, c. uč</p> <p>18.00: +Drago FERFOLJA, 30.dan + Anica OJSTERŠEK + Antonija LUBEJ in Cilka</p>
<p>SREDA, 8.12., Brezmadežno spočetje Device Marije</p> <p>7.00 + Ivan DEŽAN</p> <p>10.30: Marija Gradec: + Terezija PILIH</p> <p>18.00: + Karl VIDALI obl. in sorodniki za uspešno izpitno vožnjo in za blagoslov v družini</p>
<p>ČETRTEK, 9.12., sv. Valerija, mučenka</p> <p>18.00: + Alojz CESTNIK in sorodniki + Štefan KRPIČ + Marija GRAČNER</p>
<p>PETEK, 10.12., sv. Gregor III., papež</p> <p>7.30: + Franc JURKOŠEK</p> <p>18.00: + Antun BAČIČ, 30. dan + Irmira TERŠEK</p>
<p>SOBOTA, 11.12., sv. Damaz I., papež</p> <p>18.00: v dober namen + Dragica ŠUSTER</p>
<p>3. ADVENTNA NEDELJA, 12.12.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Stanko in Ljudmila KUMER</p> <p>10.30: + Franc, Angela ŠANCA in Antonija SREBOT</p>

MARTINOVA LILIJA

5. december 2021, leto 13, št.: 42

Plamen druge sveče simbolizira mir.

Praznik Marijinega brezmadežnega spočetja,

ki ga bomo obhajali v sredo, 8. decembra. V vesoljni Cerkvi se obhaja od leta 1708, ko ga je zaukazal papež Klemen XI. Kristjani so že od prvega stoletja naprej priznavali resnico o Marijinem brezmadežnem spočetju. Datum je bil določen z ozirrom na 8. september, ko obhajamo spomin rojstva Device Marije – med obema praznikoma je devet mesecev.

Skrivnost, ki jo obhajamo na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, je sestavni del velike osrednje krščanske skrivnosti, ki je skrivnost odrešenja in milosti. Praznik nam živo kliče v spomin, da Bog človekovo življenje objema z odrešujočo ljubeznijo, da nas je vse v Kristusu že »*pred stvarjenjem sveta izvolil, da bi bili sveti in brezmadežni ... posinovljeni po Jezusu Kristusu in bi slavili veličastvo milosti, s katero nas je obdaril in ... nas poklical k nedoumljivemu bogastvu Kristusovemu, k njegovi veličastni dediščini*« (Ef 1,4.5.18; 3,8).

ISKANJE MIRU V NEMIRNEM SVETU

Pred nami je drugi teden adventa. Prižgali bomo drugo svečo, ki simbolizira mir. V srcih ni preprosto ohranjati mirnega duha, ko svet oglašuje svojo vsiljivo in hrupno različico božičnih praznikov. Naj mi bo dovoljeno, da vas s spodbudami povabim k pripravi na Gospodov prihod. Iskali in širili bomo mir.

Nedelja, 5. 12.: Vzamem si trenutek miru, prižgem drugo svečko in preberem molitev nizozemskega duhovnika. Razmislím o napisanem.

Gospod Jezus, Gospodar luči in teme, pošlji svojega Svetega Duha nad naše priprave na božič.

Mi, ki imamo toliko opravkov, iščemo miren kotic, da bi lahko vsak dan prisluhili Tvojemu glasu. Mi, ki nas tare toliko skrbi, se veselimo Tvojega prihoda na zemljo. Mi, ki smo tako obilno blagoslovljeni, hrepenimo po popolni radosti Tvojega kraljestva. Mi, ki imamo obtežena srca, iščemo radost Tvoje navzočnosti. Mi smo Tvoje ljudstvo, ki tavamo v temi in iščemo luč. Tebi kličemo: »Pridi, Gospod Jezus.«

Ponedeljek, 6. 12.: Namenim lepo besedo sebi in družinskim članom. Potrudim se, da jih poslušam in slišim.

Jezus je rekel: »Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.«

Torek, 7. 12.: Razmislím o svojem življenju. Sprejem vse, kar mi je življenje prineslo, sprejem vse svoje odločitve, dobre in slabe in si odpustim. Pomirjen sem z Bogom in s samim seboj.

Če mi Bog podarja odpuščanje vsak trenutek, zakaj ne bi jaz odpustil samemu sebi.

Papež Frančišek: »Če nimamo miru v srcu, kako naj bo potem mir na svetu?«

Sreda, 8. 12.: Na dan Brezmadežnega spočetja Device Marije molim za mir v tem razdvojenem svetu, ko težko razumem, kaj je prav in kaj narobe, ko sem nemočen ob spopadu s pandemijo, ko sem izgubljen ob nešteti (ne)preverjenih informacijah.

Gospod, postavi na našo pot Marijo kot luč, ki je vir upanja in tolažbe. Naj podoživimo, kako je bila celo življenje predana Božji volji.

Četrtek, 9. 12.: Vzamem si čas za vse, ki danes stopijo v stik z menoj. Poiščem razlog in način, da se jim zahvalim. V razmislek preberem naslednje:

Nekdo prihaja – a ti ga spregledaš.

Nekdo se je namenil k tebi – pa si se pred njim zaprl.

Nekdo potrka pri tebi – pa si zatisneš ušesa.

Nekdo stanuje pri tebi – pa bi ga najraje vrgel ven.

Nekdo bi te rad nagovoril – pa ga prekineš.

Nekdo čaka nate – ti mu obrneš hrbet.

Nekdo ima neskončno veliko časa zate – pa si vedno zaseden.

Nekdo prihaja – pa vidiš le sebe.

Dokler ta Nekdo še prihaja, imaš še vedno čas, da postaneš drugačen.

Petek, 10. 12.: Danes preživim dan v tišini. Odpovem se sodbam in razlagam. Izklopim TV in radio, dan preživim brez telefona. Ko zares utihnem, začnem poslušati. Tišina me napravi za bolj občutljivega, bolj pozornega na majhne stvari.

Papež Frančišek: »Tišina nam pomaga, da se odpremo Bogu.«

Sobota, 11. 12.: Planiral bom dan za sveto spoved. Sebi podarim najlepše darilo –» sebe v novi preobleki«. Po opravljeni spovedi bo sledilo veselje, zaznati bo poseben mir.

»Bog ti je odpustil grehe, pojdi v miru.«

(TT)

Ida Semenič-adisa

ZORNICE

*Kot rajska ptica
zvon se oglaš,
skrbi preglaš.*

*Zvezda Danica
jutru mežika,
noč se umika.*

*V mrka lica
veter zaveje,
upe ogreje.*

*V tihoti srca
dobrota in mir
napajata vir.*

*Svitanju jutra
zvon srčne ptice
poje zornice.*

Kakor skoraj vse leto, mi je bilo dano začenjati s potjo na Hum tudi prvi teden letošnjega adventnega časa. V ranih jutrih, razen tistih z dežjem, sem občudoval, kako okrog pete ure na različnih smereh, v daljavi, nastaja svetloba, kot bi se že skoraj začelo daniti. Vedno znova me ta svetloba prevzame. Izkuštvó iz narave mi odgovarja na vprašanje od kod ime za »zornice, svitnice, svitanice«. Ta imena označujejo »zlate maše« v adventnem času, ki se dogajajo ob svitu in prinašajo novo luč in toploto v temno, hladno življenje zimskega decembra. Svetloba v daljavi in mnoge misli letošnjih prehojenih poti mi odstirajo podobo adventa. Z nekom sva v letošnjem avgustu modrovala, kako nas leta postavljajo v situacijo teka »tretjega kroga«. Zakaj ta prisprodomba? Zgodba, ki je dala teku ime maratonski tek, sega v leto 490 pred našim štetjem, ko se je pri kraju Maraton v Grčiji desetisočglava atenska vojska spopadla z osemkrat številčnejšo perzijsko. Atenci so Perzijce potisnili v morje. Legenda pravi, da so takoj po bitki poslali vojaka Fidipidesa, ki je bil odličen tekač, z novico o zmagi v Atene. Vojak, ki je bil izčrpan od bojov in teka po hriboviti pokrajini, je na cilju izdahnul besede: »Veselíte se, zmagali smo!« in izdihnil. Dolžina maratonskega teka (42,75 km) in